

סו:

עין משפט
גר מצוה

רבי אליעזר פרק תשיעי נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

א א מ"י פ"ה הלכות
נדרים הלכה ט סמך
לחן רמב"ם פ"ה י"ד
תמן דלן ספק י"ד

א וסבת קמ"ה סבת קמ"ה
מסות י"ד חולין קמ"ה
ב לקמן עד: ימות טוב
כמעות לט. מו: קיסוסין ד'
א (דף מו: א.) ו' ונמנר
א (ס.) ולקמן מו: א. (ג) נדה
מ"ה: א. ד' סוף לקמן.

מוסף רש"י

ומה לעשות שלום בין
איש לאיש. לנזק אם
הקושה ואם טוהרה אם
יאה שלום ביניהם אמרה
תורה שמי שנכתב
בקרדושה. שמעך נמנלה
יפן י' ה' אוקר וגו'. דכתיב
(נמנר כ' ו) ומנח אם
האלה האלה וטובה ג' ג'.
ימות על המים. דכתיב
נפוסם ומתה אל מי
המים. והנה הוכרז
בשרה ופילו הכי מימי
ומתה כ' ונמנר י' ונמנר
ח"ו כ"ה מ"ה.

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
זכור מוצר עד שפיו
שתיים (כתובות פ"ט).

פירוש הרא"ש

כן תובתת היתה לה.
ששנר אחד משניה
הוא ושהיה לו שן על הכ
נפשות: ימותו כי בני
אלמנה בני אלמנה אין
לכה אלא להירשם בדרך
ישרה ואין בני חרשת
יזו זה הערר: וא'
מוז ששנן מפקדו: לולל
בכנז וחרתו אלא דמי
לשקפת טעה שקלה לה
בעלה לם שמיס על שררה
זה שהיה עובדת על דת
ישראל: עד שתיאר שמי
שבר. כמו מוחמה אם יש
כן שז דבר יפה: נמנלה.
עלן ומטעם הוא: דרבה
לארצי שחן: נמנלה
וכתובת ג' מו: בירכות
עגלות: בלום. המוס טוון
וגרלה ומתוס: בלוינות.
גדלות ובלות בלוי הן
פסולות: שקוב קר מתמן
בכסות בני מתמן זלזלו
שקוט: י' אה אהם קראין
אותה זבלות. כלומר
שמה נאה לה לפי מתמן
שכן: ור"ה: מפני שמה
שמה לה שמה יפה לה:
כש"י י' תרין בלויין.
כלומר דבר מעט שן דרך
לשון בני אדם לומר על
דבר מועט א' או ב' והוא
היה שמה והנה העבר
כפשוטו: אבא זה בש"י
י' טרום. כלומר הכנה:
אייתי י' בוציני אנטיסין
מתרגמינן טלוי ונכנסות
(דף פג:) טלוי טלוי טעם
מקרא: ותרין שרין. כ'
נרז שם הם קולתים
טלוי: חבר יתרון על
בבא ל' נכנס על הלל

אן סופספ. שפלה שינה והוסיפה שן אחר בלכותו מקום ועומד ככיעור: ועשה לה ר' ישמעאל שן. בלכותו מקום של (ו) זה משלו והיינו שייסוף: בכינה. עליו: ימוסו כל בני אלמנה. כלומר ימות הכעל ומהא היא אלמנה ואח"כ ימותו בניה: (ו) ללא יזו שמעון מקומו. שיטעוס מבשילה ולהכי לא רצה לטעוס כי היכי דלא לירגלי למדר שלא יהיו קלים בנדרים: שאי לזילוסא. דרשב"ג קמיכוון וכל כמה דלא ירקא בלגסאן, ממש לינא זילוטא ואי לא לא הוה מותרת דליה על דעת כן אמרה כדי לזילוי: א"ל מירק (ש) ל"ג זילוסא רבא היא. דלדס חסוב הוא: (י) מוס יפה שנין. דמשוס שהיה שן כ"כ מומין קלמר לה אם יש בה שוס דבר יפה: שמה ראשש נאה. ולכן הדירה שמהא לו: סגלגל. דומה לאמני פשתן שרשיהן סגלגלים עגולין: ערוטוס. רכות: כלוס. קמוס: זארה שקוט. שרלשה מונח בין כתיסומיה: אמר לכן יפה אסס קוריס אוספ ללכותיס שהי מלולכס כמומין. זה השס יפה לה והיינו ודאי (ו) מוס יפה שבה ועל דעת כן הדירה שמויעני אותו דבר יפה דשמה יפה לה ששמה ללכותיס ואיחי נמי מלולכס. ע"א יפה אסס קורין אותה ללכותיס שהיא מלולכס כמומין דכיון דלזין בה דבר יפה להראות ודאי על דעת כן הדירה בעלה שהיה יודע שזין בה דבר יפה ואין יכולה להראות והואיל ואין בה שוס דבר יפה נמלא שזין הגדר חל עליה: כשילוי לי תרי עלפי. שני רגלי בהמה ובישלה ב' עדיס שזא הימה מכרת בלשונות שלהס כ"א"י לא היו טוענין כך. ואיחי דרגסי כשילוי (ו) טלוספו כלומר מעט עדיס שכן אדס ונהג לומר ואיחי סברה דשמי עדיס קלמר לה ובישלה לו שמי עדיס בלכד ולא רצה לטות על דכריו: ורסח עלס. למחר אמר אי אמניל לה נמי תרי תעביד לי (ו) כליחמל ואמר לה כשילוי לי גרויא מידה גדולה דסכני כי היכי דמעטה עלה דמילתא ולא כשילוי אלא כדי סעודה: תרי כוילוי. לשון (ו) שני שרגי שני מנורות דתרווייהו נקדשו כוילוי בלשון ארמי: סכרינהו על רישא דכבא. על ראש הפתח ומחמת כעס אמר לה ואיחי סברה דקלמר לה למיתכר יתהון על רישא דכבא כן כוילוי דהוה ימיב תמן:

תנא שן תובתת היתה לה ועשה לה רבי ישמעאל שן של זהב משלו כי שכבו רבי ישמעאל פתח עליה ההוא ספדנא הכי בנות ישראל על ר' ישמעאל בבניה המלבישכן וכו' ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתמעימי תבישילך לרבי יהודה ולר"ש ר' יהודה מעים אמר ק"ו וזמה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקרדושה ימחה על המים המאררים בספק ואני על אחת כמה וכמה ר"ש לא מעים אמר ימותו כל בני אלמנה ואל יזו שמעון מקומו דאמר כי היכי דלא לתרגלי למינדר ההוא דאמר לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתרוקי בו ברשב"ג אתה (ו) ורקק אלבושיה א"ל רב אחא מדפתי לרבינא והא האי לזילוטא קא מיכוין א"ל מירק על (ו) מני דרשב"ג זילוטא רבתא היא ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתיאר (י) מוס יפה שבך לר' ישמעאל בר' יוסי אמר להם שמה ראשה נאה אמרו לו סגלגל (ו) שמה שערה נאה דומה לארצי שחן שמה ענינה נאות מרוכות הן שמה אוניה נאות כפולות הן שמה חוטמה נאה בלום הוא שמה שפתותיה נאות עבות הן שמה צוארה נאה שקוט הוא שמה כריסה נאה צבה הוא שמה רגליה נאות רחבות כשל אווא שמה שמה נאה ללכותית שמה אמר להן יפה קורין אותה ללכותית שהיא מלולכס כמומין ושרייה ההוא בר אבל דסליק לארעא דישראל נסיב איתתא אמר לה בשילוי לי תרי מלפי בשילה ליה תרי (ו) מלפי רתח עלה למחר אמר לה בשילוי לי גרויא בשילה ליה גרויא אמר לה זילוי אייתי לי תרי כוילוי אולת ואייתי ליה תרי שרגי אמר לה זילוי תברי יתהון על רישא דכבא הוה יתיב בבא בן כוילוי אבבא וקא דאין דינא אולת ותברת יתהון על רישיה אמר לה מה הדין דעברת אמרה ליה כך ציוני בעלי אמר את עשית רצון בעליך המקום ויציא ממך שני בנים כבבא בן כוילוי

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה
מסירין נדרים. אפילו נדרים שנדרה בעודה פניה דלרוס מיפר בקודמין כשזמתייה לאכ כדליתא בגמ' (ו) ונערה דנקט לאסוקי נוגרת שאין לאביה רשות בה ואינו מיפר נדריה ולרוס נמי בלא שזמתייה דלכ לא מני מיפר אכל ה"ה נמי דבת י"א שנה שנדריה נדקיס (ו) דלכ ולרוס מפירין נדריה: הפך

הגהות הב"ח

(א) גמ' שמעון מקומו
כ' היכי כ"ל זיבת ועוד
מקום: (ב) שם ריקקה
אלמשיה ושרייה ל"ג
כ' ר' אחא: (ג) שם על
מאניה דרשב"ג: (ד) שם
שמאי מאוס יפה שנין:
(ה) שם סגלגל ושמה
שערה נאה מל"ה ור"ב
כ"פ רש"י ל"ג ליה:
(ו) שם מרי טלפחי רחם
עלה: (ז) רש"י ר"ה רשח
לא וסי על זרה משלו
והיינו: (ח) ר"ה חסוב
וכי מיה הסי' ואח"כ
מיה ואל יזו: (ט) ר"ה
ל"ל מירק לרשב"ג על
מאניה זילוטא רבתא היא
דלדס: (י) ר"ה מאוס
יפה: (כ) ר"ה אמר לכן
וכי והיינו דלי מאוס
יפה שבה: (ל) ר"ה כשילוי לי
וכי ואת נרגסי כשילוי תרי
טלוספי כלומר: (מ) ר"ה
ודתה ובי כפתורא זלזלו
וכי ולא תבשל אלא:
(נ) ר"ה מרי טלוי לשון
אבטיחים ומתרגמינן
ברוציניא ואייתי ליה
תרי שרגי שני מנורות
כ"ל: (ס) רש"י ר"ה עברה
וכי נרשח אביה דתיב
בכנוריה בית אביה
וכדאמרין נמי מתקמא:

תוספות

עד שתיאר מוס יפה.
לומר יפה מאוס
שזו דבר יפה כמו וככפי
דבק מאוס (ל"ג):
בפ"ה. עגול: בירכות.
פירוש עגולות: בלוינות.
פירוש גדולות: בלום.
מקום: שקוט. קר דמתן
בכסות ודף מ"ה: זלזלו
אומם על הלל והוא הינה
סברה שאמר לה לנכר
אומם על ראש כבא כן
טעם: שני בנים. כנגד
שני שני:
הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין
נדריה. נדרים שנדרה
בעודה פניה ונערה
היא מנת י"ב שנים וששה
חדשים ומשם זילין היא
ונמנרל מפירס טעמא:

ונגרת ולכן נקט נערה למעוטי נוגרת דנוגרת איה עד נרשח האב: אביה ובעלה מפירין נדריה. ונמנרל מפירס טעמא:
ונגרת נדרה נדר מן המורה בלתיא כפוק יזא דופן דמולפס סמוך לליש דאורייתא:
ואצ"ל שקיים אחי פרה. שאם קיים אחי משה אין השני יכול להכיר: